

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA I-A CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.2083/2016

DOSAR NR.2651/97/2016

Ședința publică din data de 22 septembrie 2016

PREȘEDINTE :	Grozăvescu Anuța	- judecător
	Mureșan Lavinia Cristina	- asistent judiciar
	Sântămarian Gabrela	- asistent judiciar
	Henț Larisa	- grefier

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta **STĂNILĂ CRISTINA ANDREA**, împotriva pârâtei **ȘCOALA GIMNAZIALĂ OHABA**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă cj.Radu Cristiana pentru reclamantă-cu delegație la dosar, lipsă fiind pârâta.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care ;

Instanța, în baza art.131 Cod procedură civilă își verifică din oficiu competența și constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză conform art.95 pct.4 Cod procedură civilă.

Reprezentanta reclamantei arată că nu mai are alte cereri de formulat și solicită judecarea cauzei.

Instanța constatând că au fost depuse toate actele necesare judecării cauzei declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantei solicită admiterea acțiunii formulate, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 16.06.2016, sub nr.2651/97/2016 Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta *Stănilă Cristina Andrea*, a solicitat instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța în cauză să dispună obligarea pârâtei *Școala Gimnazială Ohaba* la plata drepturilor salariale neacordate, reprezentând *indemnizația de instalare*, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății, precum și la plata dobânzii legale aferente drepturilor bănești cuvenite, începând cu data nașterii dreptului până la plata sumei datorate.

În fapt, a arătat că reclamanta a absolvit în anul 2014 studiile de specialitate, respectiv Pedagogia Învățământului Primar și Preșcolar din cadrul Facultății de Sociologie și Psihologie a Universității de Vest Timișoara și a fost încadrată la data de 20.09.2015 ca profesor la Școala Gimnazială Ohaba. În acest context a depus cerere la angajator pentru acordarea indemnizației de instalare, dar nu a beneficiat de acest drept.

Invederează reclamanta că potrivit art. 23 alin.1 din HG nr. 281/1993, îndeplinește cumulativ condițiile instituite de lege pentru a beneficia de indemnizația de instalare și anume: deține o funcție didactică, a finalizat studiile de specialitate, este încadrată într-o altă localitate decât cea de domiciliu și se află în primul an de activitate după absolvirea studiilor, iar acordarea acesteia este prevăzută și de art.38 din CCMU nr.59.276/2012 încheiat la nivel de Sector de Activitate Învățământ Preuniversitar.

S-a subliniat că art. 23 alin.1 din HG nr. 281/1993 este unul dintre puținele texte rămase în vigoare după apariția Legii privind salarizarea unică a personalului plătit din fonduri publice, iar cu privire la aplicarea acestei prevederi s-a pronunțat Inalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, reținând că nu a fost abrogată prin dispozițiile art.6 din Legea nr.63/2011 privind încadrarea și salarizarea în 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, Decizia nr.27/2015 fiind obligatorie pentru instanțe în raport de art.521 alin.3 Cod proc. civilă.

Cu privire la căpătul al doilea de cerere, s-a arătat că obligarea pârâtei la plata dobânzii se impune pentru neachitarea la scadență a sumei datorate, întrucât reclamanta a fost privată de folosirea acesteia în perioada cuprinsă între data scadenței și data plății efective. Daunele interese moratorii reprezintă o sancțiune pentru întârzierea la plată a unor obligații impuse, în cazul de față, de lege și de contractul colectiv de muncă

în sarcina angajatorului. În susținerea acestui capăt de cerere s-a invocat și Decizia nr.2/17.02.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii.

În drept, s-au invocat dispozițiile art.148 și urm.194 Cod procedură civilă, art. 268 alin. (1) lit. c) Codul muncii, art. 28, 133 al.1, 144 și 148 din Legea nr. 62/2011, art. 23 alin. (1) din HG nr. 281/1993, dispozițiile contractului colectiv de muncă, art.41 al.5 din Constituția României, art.2 din OUG nr.13/2011, art.1530, 1531 și 1535 din Codul civil, Decizia ICCJ nr.27/2015.

Acțiunea este scutită de la plata taxelor de timbru, conform art. 270 Codul Muncii republicat.

În probatiune s-au depus în copie, actele de la filele 5-20.

Pârâta, legal citată, nu a depus întâmpinare, nu s-a prezentat în fața instanței pentru a se apăra și nici nu a propus probe în apărare.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta este încadrată pe funcția didactică de predare „*educatoare*” la unitatea de învățământ pârâtă, astfel cum reiese din cuprinsul adeverinței de la fila 5, promovând examenul de licență în specializarea „*științe ale educației – pedagogia învățământului primar și preșcolar*” din cadrul Facultății de Sociologie și Psihologie a Universității de Vest Timișoara (f.8).

Prin prezenta acțiune reclamanta pretinde obligarea pârâtei la plata unei indemnizații de instalare, solicitată inițial pe cale administrativă, prin adresa nr.1175/08.10.2015 (f.10).

În acest context se reține că, în conformitate cu dispozițiile art.23 alin.1 din HG nr.281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, cu modificările și completările ulterioare „*la încadrarea într-o unitate din alta localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, personalul de specialitate beneficiază de o indemnizație de instalare echivalentă cu un salariu de bază corespunzător funcției, gradului sau treptei profesionale în care urmează a fi încadrat; (...)*”.

De asemenea, art. 48 alin.1 pct. 2 din Legea-cadru nr.330/2009, cu modificările și completările ulterioare, prevede că „*la data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: (...) 2. Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 25 iunie 1993, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 21, 22, 23 și 30.*”

Potrivit art.38 din Contractul Colectiv de Muncă Unic la nivel de Sector de Activitate Învățământ Preuniversitar nr. 59.276 din 2 noiembrie 2012 „*părțile contractante convin ca personalul din învățământ să beneficieze de (...) e) o primă de instalare, în condițiile legii.*”.

Din actele dosarului (adeverință, carte identitate, acte studii, cerere, decizie de numire nr.48/2015) rezultă că reclamanta, la data formulării cererii de acordare a indemnizației de instalare – 08.10.2015, se afla în primul an de activitate după absolvirea studiilor de specialitate, desfășurând activitatea de educator la unitatea de învățământ pârâtă și are domiciliul în altă localitate decât cea în care își desfășoară activitatea, respectiv sat Dobra (comuna Dobra).

Cu privire la aplicabilitatea textului de lege care reglementează acordarea unei prime de instalare s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 27/21.09.2015 publicată în M. Oficial nr.794/26.10.2015, reținându-se că „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, cu modificările ulterioare, stabilește că aceste prevederi legale nu abrogă dispozițiile art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, cu modificările ulterioare*”.

Pentru a pronunța această soluție, Înalta Curte a reținut în esență că nu se regăsește premisa abrogării art.23 din HG nr.281/1993, cu motivarea că această hotărâre de guvern se adresează tuturor categoriilor de angajați, cu excepția celor pentru care legiuitorul a adoptat sisteme de salarizare distincte. „Din analiza tuturor actelor normative care au modificat HG nr. 281/1993 reiese, indubitabil, că acest act normativ își găsește incidența în materia salarizării personalului din unitățile bugetare, ultimul act normativ modificator fiind Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice. Dispozițiile Legii nr. 63/2011, cu modificările ulterioare, privesc încadrarea și salarizarea în anul 2011 (efectele fiind prelungite până în anul 2015) a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, de unde se impune concluzia că domeniul de aplicare a acestei legi este restrâns la o anumită parte a personalului plătit din fonduri publice. Ca urmare, Legea nr. 63/2011 este, față de Hotărârea Guvernului nr. 281/1993, o *lex specialis* și nu poate avea efect abrogator al acestei hotărâri a Guvernului, nefiind față de aceasta un *actus contrarius*”. Această decizie este obligatorie pentru instanțele de judecată, potrivit dispozițiilor art.521 alin.3 Cod proc. civilă.

Prin urmare, față de situația de fapt și cea de drept expusă, împrejurarea că pârâta nu a dat curs cererii reclamantei pentru acordarea indemnizației de instalare în cursul anului 2015 (primul an de activitate după începerea studiilor) este nejustificată și totodată lipsită de temei legal.

Văzând și prevederile art.40 alin.2 lit.c Codul muncii, potrivit cărora angajatorul este obligat să acorde salariaților toate drepturile de decurg din lege, se constată că acțiunea de față este întemeiată, urmând a fi admisă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art.23 alin.1 din HG nr.281/1993 și art.38 din Contractul Colectiv de Muncă Unic la nivel de Sector de Activitate Învățământ Preuniversitar nr.59.276 din 2 noiembrie 2012, pârâta va fi obligată să plătească reclamantei o *indemnizație de instalare egală cu salariul de baza corespunzător funcției în care a fost încadrată*.

Pentru repararea prejudiciului suferit ca urmare a devalorizării monedei naționale, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective. În temeiul art.1531, art.1535 Cod civil și art.1 alin.3 din OG nr.13/2011, va fi obligată pârâta la plata dobânzii legale, întrucât nu a achitat la scadență drepturile bănești cuvenite salariații.

Văzând că reclamanta nu a solicitat cheltuieli de judecată, în raport de prev.art. 453 Cod procedură civilă,

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea în conflict individual de munca formulată de către SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr.22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR DEVA, cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr. 2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta **STĂNILĂ CRISTINA ANDREA**, în contradictoriu cu pârâta **ȘCOALA GIMNAZIALĂ OHABA**, cu sediul în loc. Ohaba, strada Principală, nr.5, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât să plătească reclamantei o indemnizație de instalare, echivalentă cu un salariu de bază corespunzător funcției, gradului sau treptei profesionale în care a fost încadrată, actualizată în funcție de rata inflației la data plății efective, precum și la plata dobânzii legale calculate până la achitarea integrală a drepturilor bănești.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședință publică din data de 22 septembrie 2016.

**PREȘEDINTE,
Grozăvescu Anuța**

**ASISTENT JUDICIAR,
Mureșan Lavinia Cristina**

**ASISTENT JUDICIAR,
Sântămarian Gabriela**

**GREFIER,
Henț Larisa**

Red.asist.jud.MCL/gref.HL-4 ex.
04.10.2016

